

Za g. Levstekom je spregovoril g. dr. I. Leskovar, bivši oblastni predsednik, ki je orisal ozračje, v katerem je prišlo do teške žrtve in žalitve slovenskega naroda.

Po teh poslovnih besedah so odpeli domači fantje žalostinko in sprevod se je pomikal v cerkev ob zvokih godbe Prosvete. V cerkvi je govoril mučeniku do solz ganljivo slovo g. monsignor I. Vreže iz Maribora, kojega pesniško ubrani govor prinašamo na uvodnem mestu.

Po nagovoru v cerkvi je daroval g. arhidijakon slovesno sv. mašo in zatem se je razvil pogrebni sprevod iz cerkve skozi Konjice do mesta, kjer je čakal krsto pogrebni avto ljubljanske mestne občine. Krsto so nosili konjiški fantje in ob nosačih so stopali katoliški akademiki.

Pred prevozom se je poslovil od nesrečnega tovariša akademik g. Leskovar, ki je pomenljivo poudaril, da je Dolinarjevo srce izkrvavelo med zelenjem in cvetjem na sveti slovenski zemlji za najlepše, kar je premoglo — za veliko slovensko idejo!

Po ganljivih tovariševih besedah so zapeli konjiški fantje zadnje slovo, g. arhidijakon je še blagoslovil krsto in pogrebni avto je odpeljal mučeniškega gostarilca proti Celju.

Počastitev Celja

Izredno veličastno je počastilo prevoz krste narodnega mučenika Celje, ki je bilo 11. junija že zgodaj zjutraj v žalnih zastavah.

Šolska mladina in ljudske množice so čakale z občudovanja vredno vztrajnostjo prihod pogrebnega avtomobila malodane celo predpoldne. Ob 10 so zagorele vse celjske javne luči, vsi lokali in pisarne so bile zaprte. Ob pol dvanajstih so oznanili zvonovi celjskih cerkva bližanje pogrebnega avtomobila, katerega so spremljali na poti od Konjic do Celja trije drugi avtomobili. Ravno opoldne je pričakal celjski žalni sprevod krsto. Na čelu je korakala godba, za njo zastopniki fantovskega odseka v krogih in narodnih no-

šah s črno ovito zastavo, za njimi dekleta v narodnih nošah in s šopki. Za krsto so se uvrstili g. okrajni načelnik, mestni župan ter podžupan, predstojnik policije, predstavniki oblasti, katoliško starešinstvo iz Celja, Gospejno društvo ter narodno ženstvo.

Pred krsto so stopali dijaki in akademiki, ki so nosili venca iz belega cvetja. En venec je podarilo Celje in je nosil napis: »Slovenski žrtvi — Celjani«. Drugi venec je bil dar celjskih katoliških visokošolcev.

Po mestu je spremljala žalni sprevod večtisočglava množica. Sprevod se je ustavil pred magistratom. Odprli so pogrebni avto in govoril je v imenu celjskih akademikov g. Rado Hodžar, ki je želel ob koncu mučeniškemu tovarišu srečno pot v ljubljeno rojstno grudo.

Po tovariških besedah se je poslovil v imenu katoliškega starešinstva ravnatelj Mohorjeve tiskarne dr. Fr. Kothnik s pomenljivimi besedami: »Dragi tovariši! Slovenski može niso padli pod udarci bratove roke! Ti pa si mlada žrtev, ki Te je strl brat! Maščevanje je Gospodovo! Ko se od Tebe poslavljamo, dragi tovariš, nam je v tolažbo in prepričanje, da si hodil po poti pravice in resnice, po kateri so hodili vsi naši vzorniki in po kateri je hodila s Teboj in bo hodila za Teboj vsa slovenska katoliška akademska mladina. Sicer odhajaš iz našega slovenskega občestva, a duševno boš še vedno združen z njim! Bog s Teboj, tovariš Rudolf Dolinar!«

Celjski »Zvon« je odpel žalostinko, narkar se je zahvalil za sprejem in počastitev v imenu Akademske zveze g. Franjo Zebot ml. Vsi številni navzoči so zaklicali trikratni »Slava!« Zvonovi so zvonili, žalni sprevod je posodil mučeniku ob zvokih žalostnih koračnic pot do Glazije, kjer se je poslovil z mahanjem robcev.

Med Celjem in Ljubljano

Po vseh župnijah ob državni cesti od Celja do Ljubljane so počastili prevoz

krste z zvonjenjem in s pobožno molitvijo. V St. Petru v Savinjski dolini je g. župnik dr. Jančič blagoslovil krsto in molil z vasčani. Isto se je ponovilo na Vranskem.

Na mrtvaškem odru v Ljubljani

Ljubljana se je pripravila na dostojen sprejem mladostnega narodnega mučenika z žalnimi zastavami. Pogrebni avto je pripeljal krsto v Ljubljano ob treh popoldne pred Akademski dom, kjer je sporočil zbranim g. šolski upravitelj Bratuž iz Slov. Konjic, da izročajo truplo našega mučenika Slovenske Konjice Ljubljani.

Koj nato so prenesli krsto v dvorano Akademskega doma, v katerega so se začele zgrinjati množice mladine ter odraslih, da pokropijo krsto, katero so zagrnili številni venci od vseh krajev globoko žalujoče Slovenije.

Krsto pokojnika v Akademskem domu je pokropilo ter zanj molilo 20.000 ljudi.

Pogreb v Ljubljani

V soboto 12. junija predpoldne se je vršil v Ljubljani slovesen pogreb mučeniške žrtve. Pogreba so se udeležili poleg mladine ter ljudskih množic iz vse Slovenije: notranji minister dr. Korošec, minister dr. Miha Krek, prvi kot predsednik, drugi kot podpredsednik JRZ, ban dr. Natlačen z uradništvom banovine. Žalni sprevod, ki se je spremenil v žalno manifestacijo vsega slovenskega naroda, se je ustavil pred vseučiliščem, kjer je bilo več poslovnih govorov tovarišev rajnega.

Od vseučilišča je krenil sprevod v stolno cerkev, kjer je bila slovesna sv. maša. Izpred stolnice se je nadaljeval žalni sprevod na pokopališče k Sv. Križu, kjer so položili krsto po odpetju žalostink in po zadnjih poslovnih besedah v stalni grob.

*

Rajni Dolinar Rudolf je bil kmečki sin iz Lučin pri Škofji Loki. Bil je zgleden, res katoliški visokošolec in najstarejši sin družine z desetimi otroci.

Umor visokošolca Rud. Dolinarja.

O umoru visokošolca R. Dolinarja sporoča banska uprava sledeče:

V zvezi z demonstracijami ob priliki prihoda predsednika JNS Petra Živkoviča v Maribor, Konjice in Celje dne 8. junija, so istega dne ob 20 na državni cesti blizu Prihove pristaši JNS, okrog 15 po številu, iz zasede napadli dva avtobusa, katera sta vozila pristaše JRZ.

Napad se je izvršil z revolverji, noži, bokserji in kamenjem. Napadeni so se sicer napadalcev ubranili, vendar pa sta bila dva akademika lažje ranjena, ostali so dobili samo praske.

Po odbitem napadu so napadeni nadaljevali vožnjo, pogršli pa so akademika-filozofa Rudolfa Dolinarja, rojenega dne 11. aprila 1915 v Lučinah, občina Trata, okraj Škofja Loka in tja pristojnega. Dognali so, da so ga napadalci odvedli s Teboj.

Naslednjega dne, dne 9. junija, okrog 10 je orožniška patrulja Dolinarja našla

mrtvega pod državno cesto pri Prihovi, kakih 50 korakov oddaljeno od mesta napada.

Sodno raztelesenje filozofa R. Dolinarja ki je bilo izvršeno v mrtvašnici na Prihovi, je dognalo, da je dobil zabodljaj z nožem v hrbet. Nož je prodril v pljuča pod desno lopatico med tretjo in četrto rebro v širini 2 cm in 4 cm na globoko. Smrt je nastopila radi izkrvavitve.

Ugotovljeno je, da je napad organiziral in se ga tudi dejansko udeležil Slavko Reja, upravnik »Mariborskega Večernika Jutra«, mariborskega glasila JNS.

*

Mariborska policija je prejela v zvezi z umorom akademika Dolinarja te-le: upravnika »Jutra« in »Večernika« v Mariboru Slavka Reja, ki je organiziral ves napad; dalje Srečka Krajnc, trgovca iz Pesnice, ki je dal tovorni avto na razpolago ter se je napada tudi sam udeležil; njegovega šoferja Alojza Pezdíček iz Pesnice, dr. Milana Gorišek, sina odvetnika iz Sv. Lenarta v Slov. goricah, ki je dal na razpolago osebni avto ter ga je sam šofiral; Siliča Ivana, upokojenega stražnika in

sluga uprave »Jutra« in »Večernika«; Kordić Franca, zasebnega uradnika brez posla iz Maribora; Primeca, tajnika JNS v Hočah; Brajkoviča, pekovskega pomočnika mariborske uradniške nabavljalne zadruge; Bajgot Ivana, trgovca iz Sv. Lenarta v Slovenskih goricah, Bunc Jožefa, uslužbenca Nabavljalne zadruge v Mariboru. — Klug Hans, svak Srečka Krajnc, je pobegnil najbrže v Avstrijo.

Omenjene je prepeljala oblast 10. junija popoldne v Ljubljano, kjer se vrši nadaljnja preiskava.

S požigom hočejo ublažiti krivdo.

O dogodku v Ljubljani razglasa banska uprava sledeče:

V noči od 12. na 13. junija je bil okrog ene na letnem telovadišču ljubljanskega Sokola zlonamerno zažgan paviljon v vrednosti okrog 30.000 Din.

Na podlagi dosedanje policijske preiskave, ki pa še ni zaključena, je upravičeno prepričanje, da so paviljon zažgali na-